

#Berlín2020

Viatge fi de curs 4t d'ESO

Berlín és la capital i la ciutat més gran d'Alemanya, amb els seus 3.499.879 habitants, anomenats *berlinesos*. És travessada pels rius Spree i Havel, al nord-est d'Alemanya. Després de la Segona Guerra Mundial, la ciutat es dividiria en el Berlín Est, que es convertia en la capital de l'Alemanya de l'Est, i el Berlín Oest, que es convertia en un enclavament Occidental, envoltat pel mur de Berlín durant el període 1961-1989, mentre Bonn es convertia en la capital provisional d'Alemanya. Després de la reunificació alemanya del 1990, la ciutat recobrava el seu estatus de capital de tota Alemanya i oferia 147 ambaixades estrangeres.

Berlín és un important centre de cultura, política, mitjans de comunicació, i ciència d'Europa. La seva economia es basa principalment en el sector serveis, incloent-hi una gamma diversa d'indústries creatives, corporacions de mitjans de comunicació, serveis mediambientals, llocs de congrés i convenció. La ciutat és un centre continental pel transport aeri i ferroviari, i és una de les destinacions turístiques més visitades de la Unió Europea.

La **Porta de Brandenburg** és una de les antigues portes d'accés a Berlín i un dels principals símbols de la ciutat. Està situada entre la Pariser Platz i la plaça del 18 de Març, a poca distància del *Reichstag*. Va ser encarregada pel rei Frederic Guillem

II de Prússia com a símbol de pau i construïda per Carl Gotthard Langhans entre 1788 i 1791.

El disseny de la porta es va basar en el dels Propileus, la porta d'entrada a l'Acròpoli d'Atenes. Està composta per dotze columnes que imiten l'estil arquitectònic dòric, disposades en dues fileres de sis. Al capdamunt de la porta hi ha l'estàtua de bronze d'una quadriga conduïda per la deessa de la pau en senyal de victòria. La porta fa 26 m d'alçada, 65,5 m d'amplada i 11 m de profunditat.

La **Pariser Platz** és un gran plaça quadrada, d'aproximadament.

Es troba a la cara est de la Porta de Brandenburg, que marca el final de l'avinguda Unter der Linden i la contrapart de la Platz des 18. März a l'altra banda de la porta. Allà acaba el Tiergarten que travessa l'Straße des 17. Juni

Des de 1945 fins a la reunificació alemanya la Pariser Platz es trobava al costat mateix del límit de sector que dividia el Berlín Est del Berlín Oest i formava part, des de la construcció de mur, l'any 1961, de la franja de la mort. Des de la caiguda de l'RDA el 1989, la plaça torna a estar oberta lliurement per als vianants. Els berlinesos qualifiquen la plaça com el "millor ambient de Berlín".

Monument a l'**Holocaust**. L'holocaust fou el genocidi dut a terme pel règim nacionalsocialista del Tercer Reich sobre els jueus i altres pobles entre els anys 1933 i 1945.

El genocidi fou la culminació d'un llarg procés que es desenvolupà paral·lelament a la implantació del règim nazi i que tenia com a objectiu la creació d'una comunitat nacional – *Volksgemeinschaft*– racialment pura. El que Hitler es proposava –i així ho havia anunciat el 30 de gener del 1939– era l'extermini de la raça jueva d'Europa.

Tiergarten. Amb les seves 210 hectàrees de superfície constitueix el major parc paisatgístic i "pulmó verd" al centre de Berlín. És el segon parc més gran de la ciutat després del Grönwald.

Es troba emmarcat pels símbols de la ciutat com la Porta de Brandenburg, el barri parlamentari i governamental amb l'edifici del Reichstag (parlament alemany) i la Cancelleria Federal, el Palau de Bellevue (palau del President de la República) o la Potsdamer Platz. També es troben la Columna de la Victòria, la Berliner Philharmonie (Auditori de la Filharmònica de Berlín), el barri diplomàtic (al sud) i el Jardí Zoològic de Berlín (al sud-oest).

Alexanderplatz és una gran plaça situada al centre de Berlín (Alemanya), a prop del riu Spree i l'antic Palau de la República, entre altres edificis històrics. Originàriament, la plaça es coneixia com a *Ochsenmarkt*, o *Mercat dels bous*.

La plaça, coneguda simplement com a *Alex* pels berlinesos, és també un dels grans intercambiadors de transport de la ciutat. Està envoltada de grans edificis i importants estructures, com ara bé el *Fernsehturm*, que és la torre de televisió més alta de la Unió Europea; el *Forum Hotel Berlin*, que és l'edifici (pròpiament dit) més alt de la ciutat; i el *Relotge Mundial*, una gran estructura de metall que gira de forma permanent i mostra les hores de tots els indrets del món.

La **Bebelplatz** és una plaça pública de Berlín, la capital d'Alemanya. La plaça va ser nomenada en honor de August Bebel, un líder fonamental del Partit Socialdemòcrata d'Alemanya (SPD) al segle XIX.

És cèlebre per ser el lloc en el qual es va dur a terme la crema de llibres el 10 de maig de 1933 per membres de (camises marrons) i les Joventuts Hitlerianes, en la instigació del ministre de propaganda Joseph Goebbels. Els Nazis van cremar al voltant de 40.000 llibres, incloent obres de Karl Marx entre d'altres autors.

El **Rotes Rathaus** és l'ajuntament de Berlín, situat al Rathausstraße del barri Berlin-Mitte. És la seu de l'alcaldia i del govern de l'Estat de Berlín. El nom de l'edifici prové del disseny amb maons vermells de la façana.

Fou construït entre 1861 i 1869 a l'estil del Renaixement italià per Hermann Friedrich Waesemann. L'arquitectura de la torre és evocadora de la torre de la catedral de Laon a França. Va reemplaçar, parcialment, antics edificis de l'edat mitjana i un bloc de carrers sencer.

L'edifici va ser fortament malmès pels bombardeigs aliats durant la Segona Guerra Mundial. Situat en el sector soviètic, va servir d'ajuntament de Berlín Est després de la seva reconstrucció durant els anys 1950 segons els plànols originals, mentre que el Rathaus Schöneberg era la seu del Senat de Berlín Oest. Després de la reunificació alemanya l'administració de Berlín unificat s'hi va traslladar oficialment el 1991.

La **Potsdamer Platz** és una plaça i intersecció de carrers principals en el centre de Berlín, a Alemanya. És nomenada així per la ciutat propera de Potsdam. La major part de les construccions daten de 1990. El lloc està entre els llocs més notables de Berlín i és freqüentat per molts turistes.

En els anys 1920 i 1930, va ser un dels centres més animats d'Europa. La majoria dels edificis van ser destruïts en el transcurs dels bombardeigs intensius de finals de la Segona Guerra Mundial. Quan la ciutat va ser dividida en Berlín Est i Berlín Oest després de la guerra, el lloc va ser partit en dos, i després, el 1961, el mur de Berlín la travessava de banda a banda, la qual cosa en va fer un indret completament desolat.

Després de la caiguda del mur de Berlín el 1989, Roger Waters va produir una escena gegantina per a una representació de *The Wall* el 21 de juliol de 1990 per commemorar la fi de la separació entre les dues Alemanyas. El concert es va fer a la Potsdamer Platz buida i nombroses celebritats hi van participar.

Barri de Sant Nicolàs. Nikolaiviertel és la zona residencial més antiga de Berlín. Amb els seus carrerons medievals i els seus nombrosos restaurants i tavernes, és un dels centres d'informació preferits

pels visitants de Berlín. En l'Edat Mitjana creuava per aquesta zona una ruta comercial. Els artesans i comerciants s'establien a la cruïlla de riu amb el carrer. Entorn de l'any 1200 es va acabar l'Església de Sant Nicolau, una basílica de llamborda del Romànic tardà, i entorn d'ella es va formar un assentament amb dues zones principals: Berlín, que era una mica més gran, situada a l'est del riu Spree, i Cölln, la menor, just davant, a la riba occidental.

L'edifici del Reichstag.

Va ser la seu del Reichstag en temps del II Imperi

Alemanya (1871-1918) i

més tard del parlament de la República de Weimar(1919-1933). Des de 1994 es reuneix allí cada cinc anys la Convenció Federal (*Bundesversammlung*) per a triar al president d'Alemanya(*Bundespräsident*) i des de 1999 és el lloc de reunió del parlament alemany(*Bundestag*). La seua denominació oficial és *Plenarbereich Reichstagsgebäude*, que significa "recinte de plens de l'edifici delReichstag".

L'edifici, dissenyat per Paul Wallot, va acabar de construir-se en 1894seguint un estil neo-renaixentista. En 1933 va ser víctima d'un incendi provocat l'autoria del qual no va arribar a esclarir-se del tot. Al final de laSegona Guerra Mundial, durant la Batalla de Berlín, va ser

escenari de cruents combats i va resultar seriosament danyat. En la dècada dels 1960 es van realitzar les reformes més urgents. L'aspecte que té en l'actualitat el va adquirir durant unes obres en els anys 90 responsabilitat del arquitecte britànic Sir Norman Foster.

El mur de Berlín (la propaganda de l'RDA el considerava un "mur de protecció antifeixista", en altres llocs també va ser anomenat "mur de la vergonya") era part de la

frontera interalemanya i separà Berlín Oest de Berlín Est i de l'RDA del 13 d'agost de 1961 al 9 de novembre de 1989. És el símbol més conegut de la Guerra freda i de la divisió d'Alemanya. Almenys 86 persones van morir a mans de les forces de seguretat de l'RDA mentre intentaven fugir cap a l'Oest. Altres fonts parlen d'un mínim de 238 morts, incloent-hi els morts en accident.

El 27 d'octubre de 1961 es va arribar a un perillós moment de confrontació directa entre les tropes soviètiques i americanes, quan al pas fronterer de **Checkpoint Charlie**, a la Friedrichstraße de Berlín, van aparèixer deu tancs de cada exèrcit a ambdues bandes de la frontera. Al dia següent, però, tots dos grups blindats es van retirar per evitar l'inici d'una escalada armamentística que acabés en una guerra oberta.

East Side Gallery és una galeria d'art a l'aire lliure situada sobre una secció de 1.316 metres a la cara est del Mur de Berlín, que es van salvar de l'enrunament amb aquesta finalitat. Està situada a prop del centre de Berlín, a la Mühlenstraße del districte Friedrichshain-Kreuzberg, al costat de la riba del riu Spree. Es considera que és la galeria d'art a l'aire lliure més llarga del món.

La galeria conté 103 murals pintats per artistes de tot el món que dediquen un homenatge a la llibertat i documenten l'eufòria i l'esperança per un món millor que es va donar amb la fi de la guerra freda. Va ser fundada després de la unió de dues associacions d'artistes alemanyes, la "Federal Association of Artists - BBK" i la "GDR - Artists Association". Els principals promotors van ser Bodo Sperling, Barbara Greul Aschanta, Jörg Kubitzki i David Monti.

El juliol de 2006, per tal de facilitar l'accés al riu Spree, es va moure una secció de 40 metres, paral·lela a la seva posició original.

Amb motiu de la preparació dels vint anys de la caiguda del Mur de Berlín, es va dur a terme un programa de renovació que consistí a tancar la majoria dels murals, que es trobaven en molt mal estat a causa del vandalisme i l'erosió característica de les obres exposades a l'aire lliure, i demanar als autors que tornessin a pintar les seves obres ^[4]. Alguns artistes van negar-se a repetir les seves obres, criticant el fet que la

galeria havia d'haver realitzat una restauració anteriorment i previngut la destrucció de les obres originals.

La **Catedral de Berlín** (*Berliner Dom* en alemany) és un temple de l'Església Evangèlica situat a Berlín, Alemanya. L'edifici actual va ser construït entre 1895 i 1905.

El lloc on es troba aquest edifici ho ocupava anteriorment una catedral barroca construïda per Johann Boumann culminada en 1747 i posteriorment remodelada en 1822 per l'arquitecte berlinès Karl Friedrich Schinkel en estil neoclàssic. Aquesta catedral va ser demolida en 1894 per ordre de l'emperador Guillem II i va ser reemplaçada per l'actual, dissenyada per Julius Raschdorff en l'estil neobarroc de finals de s. XIX i inicis de s. XX.

Durant la Segona Guerra Mundial, el temple va ser greument danyat pels bombardejos. Fins a 1975, data en la qual van començar els treballs de reconstrucció, es va col·locar un sostre provisional per protegir l'interior. Aquests treballs van concloure en 1993, amb un nou disseny de la part superior més simple i de menor altura que l'original.

El Museu de Pèrgam és un museu d'art d'Alemanya que pertany al grup museístic de l'Illa dels Museus, la qual agrupa diversos dels museus més representatius de la ciutat de Berlín.

L'originalitat d'aquest museu, inaugurat el 1930, resideix principalment en el seu propi concepte: l'edifici no va ser construït per albergar obres d'art, sinó que primer es van portar les obres d'art i després, al seu voltant, es va construir l'edifici. D'aquesta manera, les meravelles mateix, la major part arquitectòniques, constitueixen les parets i les columnes d'aquest museu.

Les zones més destacades del museu són les dedicades a l'Islam, Roma, Grècia i el període hel·lenístic (incloent la ciutat de Pèrgam, que és la que dona nom al museu), i sobretot Mesopotàmia i el Pròxim Orient. Entre les obres que cal esmentar, es troben l'Altar de Zeus de la ciutat de Pèrgam, la porta del mercat romà de Milet, les portes d'Ixtar de Babilònia, la façana d'Al-Mushatta, estàtues hel·lenístiques com el famós espinari i, fins i tot, part de la residència d'un califa.

El **Neues Museum** (Museu Nou) està situat al nord (darrere) de l'Altes Museum (Museu Antic), a l'Illa dels Museus de Berlín. Va ser construït entre 1843 i 1855 segons els plànols de Friedrich August Stüler, un deixeble de Karl Friedrich Schinkel.^[1] El museu va ser greument danyat durant

la Segona Guerra Mundial (en algunes zones, només es van conservar els murs exteriors), però va ser reconstruït i l'octubre de 2009 es va reobrir.

El Neues Museum va ser el segon museu a construir-se en l'Illa dels Museus i va ser pensat com una ampliació per albergar les col·leccions que no podien ser exhibides en l'Altes Museum.

Entre aquestes es trobaven les col·leccions de models en guix, objectes de l'Antic Egipte, col·leccions històriques i prehistòriques (*Museum der vaterländischen Altertümer*), la col·lecció etnogràfica i la de gravats (*Kupferstichkabinett*).

L'exhibició inclou una sala sobre l'Antic Egipte i col·leccions de Prehistòria i Història, igual que ho va fer abans de la guerra. Entre els objectes que s'exposen, destaca la famosa escultura de la reina egípcia Nefertiti.

Com a edifici individual, el museu és un fidel exponent de l'arquitectura neoclàssica del segle XIX. Amb els seus nous mètodes de construcció industrialitzada i en ser un dels primers edificis a utilitzar acer en la seua estructura, el museu és una important fita en la història de la tecnologia.

Petit diccionari d'alemany.

1. Saludar i presentar-se

Bon dia: Guten Tag. (GU-ten tahk)

Hola: (Informal) Hallo (hah-LOH)

Com estàs?: Wie geht s? (Vi gueits)

Bé, gràcies: Danke, gut. (DAN-KEH, gut)

Com et dius?: Wie heißt du? / Wie heißen Sie? (Vaig veure jaigst du? / Vaig JAY-sen zi?)

Em dic ____: Ich Heisse _____. (Ikh JAY-seh ____)

Molt de gust: Nett, Sie kennen zu lernen ("net zi KEN-en tsu LER-nen")

Si us plau: Bitte (BIT-tuh)

Gràcies: Danke sehr (DAN-KEH Zeir)

De res: Bitte sehr! (BIT-teh Zeir)

Si: Ja (yah)

No: Nein. (Nain)

Perdó: (Demanant disculpes) Entschuldigung (ent-Shul-di-Gung)

Adeu: Auf Wiedersehen (ouf VI-der-zey-a)

Adeu: (Informal) Tschüß (shuus)

No parlo [bé] alemany: Ich kann nicht [so gut] deutsch sprechen. (Ikh kahn nikht [zo gut] doytsh shprekhen)

Ajuda!: Hilfe! (JILL-Fuh!)

Bon dia: Guten Morgen (GU-ten MOR-gen)

Bona tarda: Guten Abend (GU-ten AH-bent)

Bona nit: Gute nacht (GOO-tuh Nakht)

No entenc: Ich verstehe des nicht (Ikh fur-SHTEY-uh dahs nikht)

On és el bany?: Wo ist die Toilette? (VOH ist di tua-LET-uh?)

2. Els colors

Negre: schwarz (shuahrts)

Blanc: weiß (vaighss)

Gris: grau (grau)

Vermell: rot (roht)

Blau: blau (blau)

Groc: gelb (guelp)

Verd: Grün (gruun)

Taronja: orange (oh-RAHNGSH)

Rosa: rosa (ROH-Zah)

3. Els números

1: eins (ains)

2: zwei (tsvaig)

3: drei (draig)

4: vier(fir)

5: fünf (fuunf)

6: Sechs (zekhs)

7: sieben (ZI-ben)

8: acht (akht)

9: neun (Noin)

10: zehn (tsein)

20: zwanzig (TSVAHN-tsikh)

30: dreißig (DRAIG-tsik)

40: vierzig (FIR-tsik)

50: fünfzig (FUUNF-tsik)
60: sechzig (ZEKH-tsik)
70: siebzig (ZIP-tsik)
80: achtzig (AHKH-tsik)
90: Neunzig (Noin-tsik)
100: einhundert (AIN-hun-DERT)

4. Al restaurant:

- Voldria _____: Ich möchte _____. (ikh MUKH-toh)
- Esmorzar: Frühstück (FRUU-shtuuk)
- Dinar: Mittagessen (mit-TAHK-ess-a)
- Sopar: Abendessen o Abendbrot (AH-bent-ess-en or AH-bent-broht)
- Agua mineral: Mineralwasser o Sprudel(-wasser) (mi-ne-RAHL-vah-ser o SHPRU-del-[vah-ser])

5. El temps i l'hora

- Ara: jetzt (yetst)
- més tard: später (SHPET-er)
- abans: vor (for)
- demà: Morgen (MOR-gueixen)
- demà al matí: morgen Früh (MOR-gueixen FRUU)
- tarda: Nachmittag (NAHK-mit-tahk)
- nit: Nacht (nahkht)
- migdia: zwölf Uhr / Mittag (TSVULF ur o MIT-tahk)

6. Els mesos i dies de la semana

- Avui: heute (AVUI-tuh)
- Ahir: gestern (GUES-tern)
- Dilluns: Montag (MON-tahk)
- Dimarts: Dienstag (DINS-tahk)
- Dimecres: Mittwoch (MIT-vokh)
- Dijous: Donnerstag (DO-ers-tahk)
- Divendres: Freitag (FRAIG-tahk)
- Dissabte: Samstag (ZAMS-tahk)

- Diumenge: Sonntag (ZON-tahk)
- Gener: Januar (YAH-nu-Ahr)
- Febrer: Februar (Fey-bruts-Ahr.)
- Marc: März (mehrts)
- Abril: April (ah-Pril)
- Maig: Mai (maig)
- Juny: Juni (IU-ni)
- Juliol: Juli (IU-li)
- Agost: August (ou-GUST)
- Setembre: September (Zep-TEM-ber)
- Octubre: Oktober (ok-TOH-ber)
- Novembre: November (noh-VEM-ber)
- Desembre: Dezember (dey-TSEM-ber)

7. A la botiga:

- Quant val? Was kostet (vahss KOSS-tet)
- Car: Teuer (TOY-er)
- Barat: billig /günstig (BILL-ikh /GUU-stikh)
- No el vull: Ich will es nicht (ikh vill ess nikht)
- No m'interessa: Ich habe kein Interesse (ikh hah-buh kaighn in-ter-ES-se)
- Me'l porto (el vull): OK, ich nehme es (oh-key, ikh NEY-muh ess)
- Necessito... Ich brauche (ikh BRAU-khuh)
- Em dóna una bossa?: Kann ich eine Tüte haben? (kahn ikh AIGH-muh TUU-tuh HAH-ben)

8. Indicacions:

- Carrer: Strasse (Shtrah-soh)
- Esquerra: links (links)
- Dreta: rechts (rekhts)
- Tot recte: geradeaus
- Nord: Norden (NOR-den)
- Sud: Süden (ZUU-den)
- Est: Osten (OST-en)
- Oest: Westen (VEST-en)